

af saadanne Foretagender, nemlig at der vises Sagen en saa stor Interesse, at de vedkommende selv er i Stand til og vil yde Halvdelen. Man har derfor ræsonneret som saa, at naar man er kommet saa vidt, saa er Sagen ogsaa moden til Gennemførelse. Men man er ikke naaet at blive færdig i saa god Tid, at Sagen kunde optages paa Finanslovsforslaget; jeg tillader mig derfor nu at anmode den højtærede Minister om, at et Tilskud dertil kunde blive opført paa Finanslovsforslaget til anden Behandling. De venter deroppe med spændt Opmærksomhed paa Udfaldet af denne Sag; det er jo en Sag, der er arbejdet paa i mange Aar, og man er nu endelig naaet til at have Planer og Overslag i Orden og nogenlunde Sikkerhed for selv at kunne skaffe Halvparten af Beløbet; og naturligvis er der intet, man ønsker hellere end at komme i Gang med Bygningen af en saadan Havn saa snart som muligt.

Jeg tillader mig at henstille til de højtærede Ministre, saa vidt det staar i deres Magt, at imødekomme de Ønsker, jeg her har fremsat.

Pinholt: Jeg ønsker først at gøre nogle Bemærkninger om et lokalt Spørgsmaal. Det drejer sig navnlig om Forholdene paa Kysten fra Blaavandshuk ned til Skalling. Denne Kyst har i de senere Aar været stærkt hærget af Havets Nedbryden; navnlig siden den store Stormflod i 1909 foregaar der hvert eneste Aar en betydelig Nedbrydning og Bortskylning af Land. Man regner med, at der gennemsnitlig bortskylles saadant noget som 10 m aarlig, og dette Forhold har bevirket, at Beboerne derude ser med betydelig Ængstelse paa de Livsvilkaar, de kan faa i Fremtiden. Hvis man tænker sig dette Forhold fortsat ubrødt, vil i Løbet af 10—15 Aar de første Bygninger falde i Havet, og saa vil en væsentlig Del af de Arealer, som Sognet der ernærer sig af, være ødelagt og bortskyllet. Der er af den høje Rigsdag givet en Bevilling til et Dige dernede, hvorved man kan beskytte de bedste Arealer. Men et Dige paa denne Jordbund, hvor der er Sand og atter Sand, vil overhovedet ikke kunne modstaa Havets Kraft, og hvis det fortsættes paa samme Maade som nu, vil det kun være et Tidsspørgsmaal, naar Diget er sunket og de Erhvervsvilkaar, som Beboerne har derude, vil være saa ødelagt, at man kan sige, deres fremtidige Erhverv er gaaet til Grunde.

Jeg vil derfor henstille til den højtærede

Minister for offentlige Arbejder at tage under alvorlig Overvejelse, at der bliver gjort noget for at sikre Kysten dernede. Og jeg ønsker indtrængende at henstille, at man ikke venter med at træffe Hjelpeforanstaltninger, til der er sket en stor Ulykke. Jeg tillod mig i Fjor at rette en Henvendelse til den daværende Minister for offentlige Arbejder, og han lovede, at Sagen skulde blive taget under velvillig Overvejelse i Ministeriet, og jeg haaber, at Ministeriet for offentlige Arbejder nu vil komme denne Kyststrækning til Hjælp.

Jeg har i Sommer haft Lejlighed til at se Kysten oppe ved Agger, hvor der i Tiden fra 1840 til Aarhundredskiftet skete betydelige Bortskylninger af Kysten; men efter at man havde faaet bygget Høfder ved Agger og Syd paa, er Forholdene væsentlig forandret, en stedlig Tekniker mente, saa vidt jeg forstod, at de nu var i Stand til at holde Kysten deroppe. Set fra en Lægmands Synspunkt er Kysten der langt vanskeligere at beskytte end nede hos os, og givet er det, at gør man intet, nedbrydes Kysten med saadant noget som 15—20 Alen aarlig, baade Klitrækker og de dyrkede Arealer, som findes indenfor. Det er givet — og det er ogsaa erkendt af Teknikere —, at Høfdearbejder her vil være langt lettere og langt mindre bekostelige end Nord paa.

Jeg finder det derfor rimeligt, at man gør Forsøg paa at anbringe saadanne lette Høfder, som utvivlsomt vil kunne standse Nedbrydningen af Kysten. Jeg synes, det er rimeligt, at vi, der ofrer saa meget paa mange kulturelle Forhold, gør, hvad vi kan, for at bevare Kysten mod Bortskylning og nu Syd paa bygger Diger mod Havets Indtrængen for at forhindre Ødelæggelse af Arealerne og saaledes ogsaa beskytter dette lille Stykke fra Blaavandshuk til Skalling. Den Befolkning, som bor der, er ogsaa Medlemmer af det danske Samfund, det danske Folkehus, og de maa formentlig kunne vente, at ogsaa deres Interesser tages op til alvorlig Overvejelse.

Jeg skal i denne Forbindelse rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister, som paa sit Budget har optaget en Bevilling paa 2 000 Kr. til Forhøjelse af det saakaldte Lille Dige. Denne Bevilling skulde gaa gennem 5 Aar, og derved vil man rent foreløbig kunne beskytte de Enge, som ligger indenfor, mod Sommerfloder og de værste Vinterfloder. Men hvis intet bliver gjort med Hensyn til Bygning af Høfder, er det alt sammen omsonst, thi saa synker det efterhaanden i Havet, og man kan matematisk beregne,